

I. ΜΙΚΡΗ ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΗΣΗ

Τα βράδια συνήθως αγρυπνώ και περιποιούμαι τα λουλούδια
που είναι ζωγραφισμένα στο κάλυμμα του καναπέ.
Σκέφτομαι πως κάποτε κι εκείνα θ' ανθίσουν
οι νεκροί θα ξαναγυρίσουν
τ' αγάλματα θα θυμηθούν και θα ξαναμιλήσουν
οι εραστές ειρήνη θα κλείσουν
αυτοί που άργησαν το χαμένο καιρό θα ξανακερδίσουν
κι οι Ποιητές το βάθος της αβύσσου θα μετρήσουν.

II. ΤΟ ΡΟΔΟ

Οι ανταύγειες του φεγγαριού στα τζάμια σαν τα μικρά
αποσπάσματα ενός ονείρου
που κυνηγάμε χρόνια. Ερωτες για πράγματα μακρινά, φιλίες
με δρόμους, ή άστρα
κι η παιδικότητα που σε ό,τι καλύτερο είχε, έμεινε για πάντα
άγνωστη.
Ωσπου μια νύχτα παραμέρισα τη ζωή μου και βρήκα το ωραίο
ρόδο που μου είχαν υποσχεθεί.

III. ΘΑΝΑΣΙΜΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Οι νεκροί τέλειωσαν με τις προσδοκίες ή τα όνειρα
οι σιωπές των εραστών μεγάλες σαν αιωνιότητες
το θαύμα είναι η παιδική ηλικία της δικαιοσύνης
κι ή ποίηση: ένα παιχνίδι που τα χάνεις όλα
για να κερδίσεις ίσως ένα άπιαστο αστέρι.